

Matt. 13: 24–30

Jeesus esitti opetuslapsilleen vertauksen taivasten valtakunnasta: ”Mies kylvi peltoonsa hyvää siementä. Mutta kun kaikki nukkuivat, hänen vihamiehensä tuli, kylvi vehnän sekaan rikkaviljaa ja meni pois. Kun vilja nousi oraalle ja alkoi tehdä tähkää, rikkaviljakin tuli näkyviin. Työmiehet menivät silloin isäntänsä luo ja sanoivat hänelle: ’Herra, etkö sinä kylvänyt peltoosi hyvää siementä? Mistä siihen on tullut rikkaviljaa?’ Isäntä sanoi heille: ’Se on vihamieheni työtä.’ Miehet kysyivät silloin häneltä: ’Tahdotko, että menemme kitkemään sen pois?’ ’En’, hän vastasi, ’te voitte rikkaviljaa kootessanne nyhtää sen mukana vehnääkin. Antakaa niiden kasvaa yhdessä elonkorjuuseen asti. Kun sen aika tulee, minä sanon korjuuväelle: Kootkaa ensin rikkavilja ja sitokaa se kimpuiksi, että se poltettaisiin. Mutta vehnä korjatkaa aittaani.’”

Vertaus vehnästä ja rikkaviljasta on yksi Jeesuksen esittämä vertaus taivasten valtakunnasta. Rikkavilja uhkaa hyvän vehnän kasvua. Hyvä ja paha elävät rinnakkain tässä maailmassa, eikä niitä pystytä erottamaan vielä tämän maailman aikana. Jumalan valtakunta ei tule lopullisesti ilman ongelmia ja esteitä, mutta se kasvaa ihmisten ponnistuksista huolimatta, aivan kuten viljakin kasvaa itsestään. Vertauksen mies oli esikuvallinen siinä, ettei hän sallinut rikkaruohojen kitkemistä kasvuvaiheessa, vaan malttoi odottaa viljan korjuuta. Evankeliumikertomuksen opetuksena onkin kehoitus kärsivällisyyteen Jumalan valtakunnan toteutumista odottaessa.

Vertauksen toinen opetus on samalla varoitus ihmisten karsimisesta ja luokittelemisesta. Meidän tehtävämme ei ole arvioida toisten hengellistä tilaa tai yrittää luoda seurakunnasta täydellistä yhteisöä, sillä maailmassa ei ole hurskaiden erityisryhmiä. Lopullinen tuomio ja oikean ja väärän lopullinen erottaminen on Jumalan kädessä. Hän on kylväjä, joka kylvää hyvän siemenen. Hän valitsee valtakuntaan kuuluvat. Valtakuntaan pääseminen ei siis ole ihmisen valintoja tai tekoja.

Ihmisellä on kuitenkin aina valinnan mahdollisuus siihen, miten hän kohtelee muita, tekeekö hän hyvää vai pahaa. Puristanko käteni nyrkkiin ja lyön, vai ojennanko auttavan käteni lähimmäiselleni? Voimme antaa Jumalan Sanan vaikuttaa, jolloin keuhkamme toistemme heikkouksia odottaessamme Jumalan korjuu-aikaa. Apostoli Paavalialla lainaten: *”...pukeutukaa siis sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, lempeyteen ja kärsivällisyyteen. Pitäkää huolta, että tulette toimeen keskenänne, antakaa anteeksi toisillenne, vaikka teillä olisikin moittimisen aihetta.”* Kol. 3: 12–17

Saamme luottaa myös meille annettuun lupaukseen: *”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän.”*

Heli Nurmi, seurakuntapastori